

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.



Ιούλιος 2012
αρ. φύλλου 145

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@otenet.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΣΕ ΑΔΙΕΞΟΔΟ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΞΑΡΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ

Η Νέα Τάξη των ΗΠΑ-Ε.Ε., που από το 1990 επιχειρεί (ακόμη) να κυριαρχήσει στον κόσμο, είναι πλέον αντιμέτωπη με νέους πόλους δύναμης (Ρωσία, Κίνα, Ιράν, Λατ. Αμερική), με ευρύτερους κι αυτοί γεωπολιτικούς στόχους, κι έτσι με επίκεντρο τη Συρία, για την ώρα, ακονίζουν τα όπλα τους αυτοπροσώπως, οδηγώντας τους αντιπροσώπους τους (Τουρκία, Ισραήλ) σε πλήρη αμηχανία...

Δεν είναι, όμως, μονολιθικά τα κέντρα αυτά, ούτε στο εσωτερικό τους ούτε στις μεταξύ τους αντιπαλότητες. Ο πόλεμος μεταξύ δολαρίου-ευρώ, που άρχισε με την ηθελημένη από τον τέως πρωθυπουργό(!) Γιωργάκη, όργανο των ΗΠΑ, χρεωκοπία της Ελλάδας, φαίνεται να λήγει υπέρ του δολαρίου. Συνεχίζεται όμως με άλλη μορφή, με σύμπραξη ΗΠΑ, Κίνας, Ρωσίας, Ινδίας κ.λπ. κατά της πολιτικής της λιτότητας που επιχειρεί στην Ευρώπη η Γερμανία, ονειρευόμενη θέση παγκόσμιας δύναμης!

Ευλογία η θέση της Ελλάδας

Δεν είναι εύκολο η Ελλάδα να γίνει ... Συρία. Είναι πολύ ευρύτερα νευραλγική η γεωγραφική, ιστορική και πολιτιστική μας θέση, που αρκεί μια πραγματικά
(συνέχεια στη σελ. 2)

ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΑΥΤΟΥΣΙΟ

«Το πρόγραμμα έχει εκτροχιαστεί και δεν μπορούμε να ζητήσουμε τίποτε από τους πιστωτές μας προτού το επαναφέρουμε σε τροχιά» δήλωσε, πριν από τις προγραμματικές δηλώσεις, στους Financial Times ο εκπρόσωπος των τραπεζιτών που όρισαν ως νέο υπουργό Οικονομικών. Δήλωσε δηλ. πιστός στις «μεταρρυθμίσεις», που απαιτούν τραπεζίτες και Γερμανοί, με στόχο την κατάργηση του εργατικού δικαίου, δηλ. τον εργασιακό μεσαίωνα, και το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας και των δημοσίων επιχειρήσεων, αφού θα έχουν απαξιωθεί.

Ξεπούλημα των πάντων

Έτσι πριν αλέκτωρα φωνήσαι οι προεκλογικές υποσχέσεις πήγαν περίπατο και η τρικομματική «αριστεροδεξιά» συγκυβέρνηση στις προγραμματικές δηλώσεις δια του πρωθυπουργού ορκίστηκε πίστη στο μνημόνιο και υπακοή στην τρόικα. Αιχμή το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, όπως η «αξιοποίηση» της παραλιακής ζώνης από το Φάληρο έως το Σούνιο, λιμανιών, αεροδρομίων, των κερδοφόρων δημοσίων επιχειρήσεων (ΔΕΗ, ΕΥ-ΔΑΠ, ΕΥΑΘ κ.λπ.) και μάλιστα με στόχο «όχι τα έσοδα από την πώλησή τους, αλλά την προσέλκυση επενδύσεων»!!

(συνέχεια στη σελ. 7)

Η ... ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ ΣΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΚΟΡΥΦΗΣ

Ήταν θέμα χρόνου ν' αναγκαστεί και η Ισπανία να υποκύψει στις γερμανικές πιέσεις του ευρώ και της Ε.Ε. και να συρθεί ως το μηχανισμό στήριξης, ζητώντας για τις τράπεζές της οικονομική ενίσχυση, αφού είχε προηγηθεί βέβαια η εισαγωγή στο σύνταγμα της (Ισπανίας), ο όρος του λεγόμενου φρένου χρέους, επί Θαπατέρο, κατ' απαίτηση της Γερμανίας!! Κίνηση που προϊδέαζε επιβολή λιτότητας.

Κάποιοι ευρωλάγνοι εν Ελλάδι πανηγυρίζουν πως στην πρόσφατη σύνοδο κορυφής της Ε.Ε. 28-29/6/12 η Γερμανία ηττήθηκε, γιατί η χρηματοδότηση των τραπεζών της Ισπανίας δε θα μεταφέρει χρέος στον προϋπολογισμό του κράτους, αλλά θα

χρηματοδοτηθούν απευθείας οι τράπεζες από το μηχανισμό στήριξης και επίσης δε θα υπάρξει η επιτήρηση της τρόικας. Κι όλα αυτά επετεύχθησαν χάρη στο μέτωπο των νοτιών, Γάλλων-Ιταλών-Ισπανών, με τη ρητή **a priori** εξαίρεση της Ελλάδας από κάθε εννοϊκή ρύθμιση. Άλλωστε άλλη ήταν η διαπραγματεύση και των Ισπανών και των Ιταλών. Γερμανός διπλωμάτης δήλωσε για την Ελλάδα: «**Η χώρα αυτή δεν πήρε μέρος στη μάχη της Συνόδου, επομένως δεν μπορεί να συμμετάσχει και στη διανομή των λαφύρων.**» (Το Βήμα 8/7/12)

Νίκησαν ... μηχανικά υποστηριζόμενοι

Αν συνιστά νίκη, όμως, το γεγονός ότι η λιτότητα

(συνέχεια στη σελ. 4)

ελληνική ηγεσία, ώστε να εξισορροπήσει τις αντιτιθέμενες στο χώρο μας δυνάμεις, ΗΠΑ, Ε.Ε.-Γερμανία, Ρωσία, Κίνα, και να παραμείνει η πατρίδα μας αλώβητη, με προοπτικές ευοίωνες, εφόσον απελευθερωθεί από τα δεσμά της Ε.Ε. και του ευρώ της. Τώρα είναι ημιθανές πειραματόζωο, λόγω της απίστευτα ανθελληνικής πολιτικής ενός «ηγέτη», που μόνο ένα ολοκληρωτικά διεφθαρμένο σε ολόκληρο το στελεχικό δυναμικό του κόμμα μπορούσε να ανεχτεί, και της αναπόφευκτα εκδικητικής μανίας της πληγείσας Γερμανίας, που βρήκε και την ευκαιρία να πειραματιστεί σε βάρος μας για την γερμανοποίηση της Ευρώπης.

Δεν προέβλεψαν όμως σωστά την εκπληκτική κινητοποίηση και πολιτική κινητικότητα του ελληνικού λαού, κάτι που συνεχίζεται, παρά την τοποθέτηση κατάλληλων προσώπων, ώστε να απορροφήσουν προς τις επιλεγμένες κατευθύνσεις την οργή των πολιτών, με σχετική, πρόσκαιρη όμως, επιτυχία. Πρόσκαιρη, γιατί όλοι πλέον είναι υποψιασμένοι, ιδιαίτερα οι τέως απολίτικοι νέοι, ακόμα κι αυτοί που κάτω από τις σημαίες ανεπίκαιρων αλλά ελκυστικών γι' αυτούς δογμάτων ήταν εύκολα χειραγωγίσιμοι.

Αδιέξοδο στις σχέσεις με τους δυνάστες

Μετά τη λαίλαπα της διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, την οδυνηρή πορεία των ανδρείκελων της τρόικας και τις δύο αλλεπάλληλες εκλογές φτάσαμε στην κυβέρνηση «συνεργασίας», για να εκφράσει, υποτίθεται, την καθολικά αντιμνημονιακή ψήφο του ελληνικού λαού και την, όπως τη μετέφρασαν με τη θηριώδη προπαγάνδα τους οι κρατούντες, επιθυμία για ... παραμονή στο θανατηφόρο ευρώ και στην ακραία νεοφιλελεύθερη από τη φύση της Ε.Ε. Το πέτυχαν αυτό, με τη δέσμευση της «επαναδιαπραγμάτευσης» των επαχθών όρων των Μνημονίων, «των τροποποιήσεων», «της σταδιακής απαγκίστρωσης», «της καταγγελίας» ή, όπως κατάληξε, των συνεχών «τροποποιήσεων της καταγγελίας»!

Τώρα, όμως, αρχίζουν τα δύσκολα. Δε μπορεί, φυσικά, να γίνει καμιά ουσιαστική διαπραγμάτευση, όταν το ένα μέρος (η Ελλάδα) δηλώνει εκ των προτέρων, με διάφορες διατυπώσεις, ότι θέλει, πάση θυσία(!) να παραμείνει στο Ευρώ και στην Ε.Ε. Αναπόφευκτα το άλλο μέρος (οι δυνάστες) θα δηλώνει κυνικά, χαιρέκακα και σαδιστικά ότι πρώτα θα τηρηθούν και θα εφαρμοστούν οι δεσμεύσεις και «μετά βλέπουμε». Αυτό το γνώριζαν όλοι τους και απλώς εξαπατούσαν. Έτσι θα καταστραφεί η χώρα, θα διαλυθεί η κοινωνία και θα λιμοκτονήσουν, άστεγοι σιγά-σιγά, οι Έλληνες, αλλόφρονες από

τα συνεχή κτυπήματα και τις συνεχείς αλλαγές και προσθήκες των μέτρων, ώστε χωρίς ανάσα να μην προλαβαίνουν ούτε να εξοργισθούν. Μόνο, κάποιοι, ν' αυτοκτονούν ...

Σε ακινησία η νέα κυβέρνηση

Είναι κατ' αρχήν μια κυβέρνηση της Ν.Δ. του Σαμαρά, δηλ. της Δεξιάς, κι εντελώς λογικά εκφράζεται με τον εκπρόσωπο των γερμανικών τραπεζών Στουρνάρα και τον ακραία νεοφιλελεύθερο Χατζηδάκη, έμπειρο στο ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας και δημόσιων επιχειρήσεων.

Όλα τ' άλλα είναι απλά καρυκεύματα. Ούτε καν τα θεωρούμενα εθνικά χαρακτηριστικά της θα μπορέσει να υπερασπιστεί, έστω και προσχηματικά, παρόντων Βενιζέλου, Παυλόπουλου («χαρά μας που προτιμούν τη χώρα μας οι λαθρομετανάστες!»), Κουβέλη, Ρεπούση(!) και του καραδοκούντος για κάθε μειοδοσία μητσοτακαϊκού. Το σφάλμα(;) του Σαμαρά με την επάνοδο της ήδη καμένης Ντόρας θα πληρωθεί πανάκριβα. Όσο για τους κυβερνητικούς εταίρους τα πράγματα είναι ακόμη χειρότερα. Ο παθολογικά εξουσιομανής Βενιζέλος από τη μια μεριά λειτουργεί ως αρχηγός ανύπαρκτου κόμματος, φαντάζεται τον εαυτό του ως ηγέτη της χώρας και, αν προλάβει, θα είναι αυτός ο καταλύτης της κατάρρευσης της κυβέρνησης. Και από την άλλη ο δύσμοιρος Κουβέλης, αμφισβητούμενος από παντού, δεσμευμένος να στηρίζει την κυβέρνηση, θα επιχειρήσει να συνεργαστεί με το ΠΑΣΟΚ του Βενιζέλου, αν δεν προλάβουν να φτιάξουν νέο κόμμα οι παραλοϊσμένοι από το χάσιμο της εξουσίας τέως υπουργοί του ΠΑΣΟΚ με τους δικούς του που ετοιμάζονται να φύγουν, υπό τα σαρδόνια χαμόγελα των Σημίτη και Παπαδήμου...

Η «μακρόπνοη» κυβέρνηση του Α. Σαμαρά ξεκινά λοιπόν πολύ δυσοίωνα και μακάρι να πετύχαινε να επιβραδύνει, έστω, τον κατήφορο της χώρας, κάτι που και εμείς θα επικροτούσαμε. Όμως...

Η νέα αντιπολίτευση

Τον κύριο ρόλο της αντιπολίτευσης θα τον παίξει **ο ΣΥΡΙΖΑ** του Α. Τσίπρα, που μόνο σε πρώτη ματιά θα είναι εύκολος. Θα έχει απέναντί του τους σκληρούς, τους απρόθυμους και τους αμήχανους μνημονιακούς και θα μπορεί εκ του ασφαλούς να εκφράζει νομίμως την αριστερή γραμμή. Θα είναι η βολική (για το σύστημα) αντιπολίτευση, γιατί εύκολα θα τον αντιμετωπίσουν με βάση τη θέση του για τους λαθρομετανάστες, ιδιαίτερα τώρα με την γιγάντωση της εγκληματικότητας και την αφόρητη ανασφάλεια των πολιτών. Θα δυσκολεύεται να απαντά στις αιτιάσεις για τα εθνικά θέματα, το Σκοπιανό, το σχέδιο Ανάν, την τάχα ευαισθησία →

του για τα ... περιβαλλοντικά προβλήματα του ελληνοβουλγαρορωσικού αγωγού στον Έβρο και μάλιστα όταν αυτά θυμίζουν τις αμερικανικές θέσεις, ενισχύοντας έτσι τις διάχυτες υποψίες και υπαινιγμούς για τη «συμπάθεια» των ΗΠΑ προς αυτόν.

Θα είναι ευάλωτος επίσης λόγω της πανσπερμίας του συμμαχικού στην ουσία κόμματος και την πολυγλωσσία, έστω κι αν προεκλογικά περιορίστηκε ενόψει ενδεχόμενης εξουσίας. Και κυρίως λόγω της πασοκογενούς επιδρομής, υπερτριπλάσιου αριθμού των συριζαϊκών δυνάμεων, που θα απαιτήσουν διακριτό και δυνατό λόγο, παρά το φόβο να τύχουν αντιμετώπισης ανάλογης αυτής των λοιπών Ελλήνων προς τους λαθρομετανάστες. Χαρακτηριστικό των δυσκολιών ότι αναβλήθηκε για το επόμενο(!) έτος το σχέδιο απορρόφησης και ομογενοποίησης των συνιστωσών και των νέων ομάδων, που δε θα ικανοποιούνται πλέον μόνο με την (πλουσιοπάροχη, περιέργως,...) αμοιβή της προσχώρησής τους. Ο φόβος, λοιπόν για σύντομη αραίωση των ακροατών του αντιπολιτευτικού λόγου του θα του δημιουργεί ανασφάλεια και αναποτελεσματικότητα. Θα δείξει!

«Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες» του Καμμένου δε θα έχουν δυσκολία να επιβεβαιώνουν τη συνέπεια των θέσεων τους και την αντιμνημονιακή στάση τους, όπως και για τα εθνικά θέματα. Είναι, όμως, δεξιογενές κόμμα και δημιουργήμα της στιγμής και θα έχει πολλά προβλήματα οργάνωσης, ιδιαίτερα μετά τις αποκαλύψεις από το Wiki leaks για τις μυστικές επαφές του Καμμένου με την αμερικανική πρεσβεία... Μακάρι, πάντως, να πάει καλά, μιας και ήταν γνήσιο τέκνο της αντίδρασης, μπροστά στην απότομη στροφή του Α. Σαμαρά.

«Η Χρυσή Αυγή» θα χρωματίσει έντονα και αμήχανα τη νέα Βουλή και, αν δε ληφθούν άμεσα μέτρα απώθησης των λαθρομεταναστών, θ' αυξήσει τον αριθμό αυτών που θα καταφεύγουν σ' αυτήν, μια που θεωρούνται το μόνο κόμμα που δημιούργησε δίκτυα ασφάλειας για τους πολίτες, κάτι για το οποίο αδιαφόρησαν οι άλλοι, και μάλιστα τα αριστερά κόμματα, που φέρουν και την κύρια ευθύνη για τη γιγάντωσή της και για όσα άκρως αρνητικά θα επακολουθήσουν, όπως αυτοδικίες, ανεξέλεγκτη μαύρη βία κ.λπ.

Στα άκρα της Βουλής, πλέον **το ΚΚΕ** μετά την ήττα-σοκ που υπέστη, ψελλίζει την ικανοποίησή του για το ότι είχε «εκτιμήσει σωστά τις συνθήκες», ούτε λέξη όμως για το πώς και δε φρόντισε ν' αντιμετωπίσει αυτές «τις συνθήκες» κι έγινε αυτό που έγινε, δικαίως μάλιστα.

Ελπίζουμε με την αλλαγή του συστήματος

ηγεσίας του και με νέα πολιτική γραμμή, που να εκφράζει ελληνικές ανάγκες, να μας απασχολεί εκτενέστερα στο προσεχές μέλλον...

Ανοιχτά όλα τα ενδεχόμενα

Πολλά δεινά μας περιμένουν ακόμη με τη θρασύτατη τρόικα να απειλεί και να τυραννεύει. Μειώσεις μισθών, συντάξεων, απολύσεων, ασυδοσία πλήρως στο χώρο εργασίας, όπου υπάρχει, κυρίως όμως, αυτό που στην πραγματικότητα τους ενδιαφέρει κύρια, ξεπούλημα των ΔΕΚΟ, των παλιών Οργανισμών Κοινής Ωφέλειας, όλων σχεδόν κερδοφόρων, που τώρα θα ...ωφελούν τους Γερμανούς (και Γάλλους), μη ανεχόμενοι ούτε Αμερικανούς, ούτε κυρίως Ρώσους και Κινέζους.

Αναμένονται, λοιπόν, νέες κινητοποιήσεις, ελεύθερες και δυναμικές, συνέχεια των πολιτικών ανακατατάξεων, που δε θα σταματήσουν εδώ. Όλοι πλέον είναι υποψιασμένοι και ανοικτοί, έτοιμοι για νέες απομακρύνσεις από όποιον τους εξαπατήσει ή υπηρετούν ξένους κυρίως. Είναι ανοιχτά όλα τα ενδεχόμενα, με πολιτικές εξελίξεις απρόβλεπτες ανά πάσα στιγμή.

Τι επιδιώκει το ΑΣΚΕ

Το ΑΣΚΕ προσπαθεί πάντοτε με ευπρέπεια να παρουσιάζει τις θέσεις του, χωρίς να πιέζει πρόσωπα, φορείς ή καταστάσεις για την προώθηση των επιδιώξεών του. Στα 28 χρόνια της πολιτικής μας παρουσίας μας χαρακτηρίζουν κατά γενική ομολογία δύο στοιχεία:

α) Διατυπώνουμε αναλύσεις, θέσεις, εκτιμήσεις και προβλέψεις που αργά ή γρήγορα επαληθεύονται. Όσοι και με όποιο τρόπο παρακολουθούν τι λέει το ΑΣΚΕ εμπιστεύονται τα λεγόμενά μας.

β) Δεν έχουμε προσωπικές ή μικροκομματικές φιλοδοξίες και λειτουργούμε πάντοτε με ειλικρίνεια, εντιμότητα και μοναδικό κριτήριο το συμφέρον του λαού και του τόπου. Αυτό σημαίνει ότι δεν έχουμε οικονομική ή πολιτική ενίσχυση από κανένα μηχανισμό του συστήματος.

Τα δύο αυτά στοιχεία αποδείχθηκε ότι δεν είναι αρκετά για την ενδυνάμωση του ΑΣΚΕ, ίσως μάλιστα λειτουργούν για πολλούς αρνητικά, γιατί προτιμούν να ζουν με αυταπάτες (κι ας το πληρώνουν ακριβά), γιατί προτιμούν να ανήκουν σ' ένα κόμμα που δεν τους ζητεί προσωπικές θυσίες, αντιθέτως ίσως τους εξασφαλίζει μικρά ή μεγάλα προνόμια.

Έχοντας διαπιστώσει όλ' αυτά και βλέποντας την επερχόμενη θύελλα των μνημονίων, αποφασίσαμε να κινηθούμε πιο πειστικά προς συλλογικότητες και πρόσωπα που πιστεύουμε ότι μπορούν και θέλουν να προσφέρουν στον τόπο, ώστε να συγκλίνουν δυνάμεις στη γραμμή της εθνικής και →

κοινωνικής απελευθέρωσης. Κάναμε επί μήνες πολλές συζητήσεις με πλήθος προσώπων και 4 συλλογικότητες, μερικές με δική τους πρωτοβουλία. Σ' αυτούς περιλαμβάνονται και άνθρωποι που έχουν καταλάβει δημόσια αξιώματα (τ. υπουργοί, βουλευτές κ.λπ.), αγωνιστές της αντιδικτατορικής αντίστασης, συναγωνιστές σε κοινές πρωτοβουλίες (Κύπρος κ.λπ.) και νέα παιδιά από το κίνημα των αγανακτισμένων. Προτείναμε μάλιστα τη συγκρότηση μιας Κίνησης για το σκοπό αυτό. Είμαστε στη διάθεση κάθε αναγνώστη για πλήρη και συγκεκριμένη ενημέρωση.

Δυστυχώς, η προσπάθειά μας δεν ευδοκίμησε. Κάποιοι επέμεναν και προτίμησαν τη συμπόρευσή τους με μεγάλα κόμματα (αντιμνημονιακά, βεβαίως), παρά τις μεγάλες ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές με αυτά, 3 από αυτούς μάλιστα είναι σήμερα βουλευτές. Άλλοι προτιμούν μια στάση

που δεν τους φέρνει σε πλήρη ρήξη με το σύστημα, άρα τους επιτρέπει κάποια προβολή από συστημικά ΜΜΕ. Άλλοι προβάλλουν άλλες προτεραιότητες. Άλλοι θεωρούν απαγορευτική την έλλειψη οικονομικών μέσων. Λίγοι ανταποκρίθηκαν, νεώτεροι κυρίως, τόσοι ώστε η συμμετοχή στις εκλογές να είναι αδύνατη.

Παρά την εξέλιξη αυτή, το ΑΣΚΕ θεωρεί ότι η σύγκλιση δυνάμεων είναι μονόδρομος, υπό τον όρο της συνέπειας σε βασικές αρχές, διαφορετικά αυτοκαταργούμαστε (βλ. στην ιστοσελίδα μας τις 3 τελευταίες προκηρύξεις μας).

Περισσότερα πρόκειται να συζητήσουμε εν όψει της Συνόδου του ΑΣΚΕ, που θα πραγματοποιηθεί το φθινόπωρο. Ο ελληνικός λαός έχει ανάγκη από μια πολιτική απελευθέρωσης, που πρέπει να ακουστεί και στις ερχόμενες εκλογές, όποτε πραγματοποιηθούν.

Η ... ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ ΣΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΚΟΡΥΦΗΣ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

θα συνεχιστεί, όπως ζήτησε και πέτυχε η Γερμανία μέσω του μηχανισμού στήριξης και το ότι η Γερμανία εξακολουθεί να κερδίζει από τα ιστορικά χαμηλά επιτόκια με τα οποία δανείζεται, όταν οι υπόλοιποι δανείζονται με τοκογλυφικά επιτόκια, ακόμη και οι ανόητοι το αντιλαμβάνονται.

Η στήριξη των χρεοκοπημένων τραπεζών από χρηματοδοτικά ταμεία της ευρωζώνης, των οποίων τα περισσότερα χρήματα τα συνεισφέρει η Γερμανία και δεν επιβαρύνουν, υποτίθεται, τους κρατικούς προϋπολογισμούς, δεν είναι άνευ όρων. Ήδη η κυβέρνηση Ραχόι, για να πάρει 30 δισ. για τη στήριξη των ισπανικών τραπεζών, ανακοίνωσε την ίδια μέρα νέο θηριώδες πακέτο λιτότητας ύψους 65 δισ. ευρώ έως το 2015, στο οποίο περιλαμβάνονται κι άλλες αυξήσεις φόρων κι άλλες περικοπές δημοσίων δαπανών. Δηλ., ο σίγουρος δρόμος προς την καταστροφή, όπως ήδη έχει συμβεί στην Ελλάδα.

Η τραπεζική ένωση, δηλ. ο πλήρης έλεγχος των χρεοκοπημένων τραπεζών των χωρών της ευρωζώνης από την Ε.Κ.Τ., δεν πρόκειται ν' ανακόψει την κρίση της ευρωζώνης, αφού οποιαδήποτε διάσωση τράπεζας θα συνοδεύεται από άγρια μέτρα λιτότητας, που θ' αυξάνουν τα κρατικά χρέη και τα ελλείμματα, θα εκτοξεύουν στα ύψη τα επιτόκια δανεισμού και θα υποχρεώνουν τελικά μεγάλες χώρες σε πραγματικά ή οιονεί μνημόνια. Τα ερωτήματα είναι δύο: 1) Ποιος θα πληρώσει τα ιλιγγιώδη ποσά «διάσωσης»; 2) Θα μπορέσουν ποτέ αυτές οι χώρες να ξεχρεώσουν;

Ως νίκη του νότου παρουσίασαν και τα **120 δισ. για ανάπτυξη!** Αυτά αφορούν το σύνολο

των χωρών της Ε.Ε., δηλ. και τις 27, κι όχι μόνο τις χώρες του νότου, όπως ψευδώς διέδωσαν τα καθεστωτικά ΜΜΕ (βλ. πρωτοσέλιδο στα «ΝΕΑ» την επόμενη μέρα). Προφανώς είναι ψίχουλα για ν' αντιμετωπίσουν την οικονομική κρίση που επιδεινώνεται στην ευρωζώνη και αποτελούν επικοινωνιακό τέχνασμα, για να στηριχθεί κυρίως ο Ολάντ στη γαλλική κοινή γνώμη και γενικότερα να καλλιεργούνται αυταπάτες ότι οι «φτωχοί» μπορούν να επηρεάζουν τις αποφάσεις της Ε.Ε.

Οι Γερμανοί δεν είναι αφελείς για να διαλύσουν την Ε.Ε. και το ευρώ, από το οποίο **έως τώρα** μόνο κερδίζουν, έκαναν απλά μια τακτική αναδίπλωση. Ο στρατηγικός τους στόχος εξακολουθεί να παραμένει ο πλήρης έλεγχος της ευρωζώνης! Όμως, όταν τελικά, λόγω της κοντόφθαλμης πολιτικής τους, υποχρεωθούν να πληρώσουν για να διατηρήσουν την ευρωζώνη και αρχίσουν να έχουν ζημιές, τότε εκείνοι πρώτοι θα την εγκαταλείψουν.

Οι ευρωλάγνοι παρουσίασαν τη σύνοδο ως νίκη του νότου, για να εξυπηρετήσουν τα αφεντικά τους. Πληρώνονται καλά, για να ξεπουλούν τη χώρα μας, και σερβίρουν το παραμύθι πως και εντός Ε.Ε. και ευρώ υπάρχει λύση, φτάνει να το διαπραγματευθούμε!

Λύση σαφώς και υπάρχει. **Έξοδος από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ της τώρα!! Όχι όταν θα μας υποχρεώσουν να φύγουμε, ούτε όταν θα καταρρεύσει η ευρωζώνη.** Να ακολουθήσουμε μια εθνικά ανεξάρτητη πολιτική υπέρ του λαού μας, με ισότιμες σχέσεις με όλες τις χώρες του κόσμου (και με την Ε.Ε.) στη βάση του αμοιβαίου οφέλους και με κοινωνικό έλεγχο της παραγωγής.

Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΜΑΤΟΖΩΟΥ ΦΟΒΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΤΙΜΩΡΟΥΣ:

Στη χώρα μας, με πρόσχημα τον περιορισμό του δημοσίου ελλείμματος και με τη συνενοχή και συνεργασία της ντόπιας ελίτ, έχουν επιβληθεί από τους κατοχικούς «εταίρους» τα πιο απάνθρωπα και ανάλγητα οικονομικά και κοινωνικά μέτρα, σύμφωνα με τη γερμανική συνταγή, για να χρησιμοποιείται στις άλλες χώρες της ΕΕ ως παράδειγμα τιμωρίας των αμαρτωλών, όπως επιτάσσει η καλβινιστική τους ηθική. Οι Έλληνες, ένας απειθαρχος κατ' αυτούς λαός που τιμωρείται, αποτελεί μοναδική ευκαιρία για παραδειγματισμό των υπολοίπων. Το επιβεβαίωσε κυνικά η Μέρκελ στις 12-6-2012: *«Το ερώτημα εάν η Ελλάδα θα φέρει σε πέρας το οικονομικό πρόγραμμά της δεν είναι απλά το ερώτημα εάν το πρόγραμμα θα έχει, ή όχι, επιτυχία, είναι μάλλον το ερώτημα εάν οι υποχρεώσεις στη μελλοντική Ευρώπη θα τηρούνται».*

Αυτές οι δεσποτικές αντιλήψεις χαρακτηρίζουν την κυρίαρχη γερμανική νοοτροπία, αναλλοίωτη ιστορικά, που προκάλεσε τόσες συμφορές στον κόσμο, αλλά και στην ίδια τη Γερμανία. Μάλιστα, ως περαιτέρω τιμωρία της Ελλάδας, μερίδα της άρχουσας τάξης τους υποστηρίζει, κοντόφθαλμα, την εκδίωξη της χώρας μας από την ευρωζώνη.

Μετά όμως τη ραγδαία οικονομική επιδείνωση της Ισπανίας, με «ενάρετη» κυβέρνηση, δηλ. πειθήνια στην ακραία γερμανική λιτότητα που έχει επιβληθεί εκεί, σε συνδυασμό με την αναμενόμενη ανάλογη πορεία της «ενάρετης» Ιταλίας, η «αμαρτωλή» και «απειθαρχη» Ελλάδα αρχίζει να φοβίζει πολλούς Γερμανούς, ιδιαίτερα τραπεζίτες και βιομήχανους, επειδή κάθε «ατύχημα» εδώ οδηγεί όλο και πιο κοντά στη διάλυση της ευρωζώνης και των γερμανικών βλέψεων για πανευρωπαϊκή κυριαρχία.

Η αντίθεση ΗΠΑ-Γερμανίας

Η αντίθεση ΗΠΑ-Γερμανίας, που σοβούσε από το 2008, για το ρόλο του ευρώ ως διεθνούς αποθεματικού χρήματος που θα εκτόπιζε το δολάριο, τώρα με την κρίση της ευρωζώνης έχει κριθεί υπέρ των ΗΠΑ, με την αρχική συμβολή του ΓΑΠ. Οι κεντρικές τράπεζες Βραζιλίας, Ρωσίας, Ινδίας, Κίνας και Νότιας Αφρικής κάνουν μαζικές πωλήσεις ευρώ. Το ίδιο κάνουν και τα κερδοσκοπικά κεφάλαια και οι θεσμικοί επενδυτές, που ξεφορτώθηκαν επίσης μεγάλο μέρος των αποθεμάτων τους σε ευρώ και στέλνουν στα τάρταρα την ισοτιμία του κοινού νομίσματος, αλλά πάνω απ' όλα δημιουργούν εύλογα ερωτήματα για το μέλλον του. Αυτό, όμως, δεν είναι αρκετό για τις ΗΠΑ, επειδή η κρίση της ευρωζώνης, που τροφοδοτείται από τη γερμανική λιτότητα και μειώνει τη παγκόσμια ζήτηση, απειλεί με ύφεση

τον υπόλοιπο κόσμο, ιδιαίτερα τις ΗΠΑ, τις προαναφερθείσες χώρες μαζί με την Ιαπωνία καθώς και όσες είναι πετρελαιοπαραγωγές. Η πολιτική πίεση που ασκείται στη Γερμανία για χαλάρωση της λιτότητας είναι ασφυκτική.

Η Γερμανία κερδίζει με την κρίση

Η Γερμανία, όμως, με την παρούσα κρίση κερδίζει ακόμη περισσότερα. Η υποτίμηση του ευρώ αύξησε τις εξαγωγές της κατά 50 δις., με αποτέλεσμα ν' αυξηθούν τα εμπορικά της πλεονάσματα (17,4 δις. το Μάρτιο έναντι 14,9 δις. το Φεβρουάριο), αν και οι εξαγωγές προς την ευρωζώνη παρουσιάζουν μείωση. Κερδίζει επίσης από τη διαφορά δανεισμού με τις άλλες χώρες της ευρωζώνης. Δανείζεται με μηδενικό επιτόκιο, όταν άλλες δανείζονται με 5% έως 7%. Υπολογίζεται ότι μέσα σε 2 χρόνια έχει κερδίσει τουλάχιστον 45 δις. από διαφορές επιτοκίων, δηλ. έχει πληρώσει 45 δις. λιγότερους τόκους. Κεφάλαια από τις τράπεζες των χωρών του νότου φεύγουν και επενδύονται σε γερμανικά ομόλογα, αφαιρώντας κάθε δυνατότητα ανάπτυξης στις χώρες αυτές. Οι Γερμανοί, άλλωστε, που έως σήμερα έχουν εκταμιεύσει μόνο 15,2 δις. προς τη χώρα μας, είναι εξασφαλισμένοι ότι τα δάνειά τους θα επιστραφούν με τόκο, αφού με την πρόσφατη δανειακή σύμβαση τα χρήματα του νέου δανείου κατατίθενται σε δεσμευμένο λογαριασμό στον οποίο κατατίθενται οι δόσεις των δανείων. Στον ίδιο λογαριασμό υποχρεώνεται η χώρα μας από τα ίδια έσοδα να καταθέτει κατά προτεραιότητα τους τόκους των δανείων και μετά να πληρώνει τους μισθούς και τις συντάξεις. Έτσι **όλο το νέο δάνειο επιστρέφει στους τοκογλύφους-δανειστές, ενώ η Ελλάδα δεν παίρνει ούτε 1 ευρώ για τις ανάγκες της και φορτώνει το δημόσιο χρέος σε ύψη μη βιώσιμα.**

Όσο υπάρχει η ευρωζώνη κι όσο η Γερμανία θα κερδίζει από την κρίση δεν έχει λόγο να κάνει υποχωρήσεις. Με τον τρόπο αυτό οι κυρίαρχες γερμανικές ελίτ θέλουν να μετατρέψουν τις χώρες της Ε.Ε. σε γερμανική ζώνη. Όταν όμως η ύφεση θ' αρχίσει να πλήττει και την ίδια και αν δεν αποτρέψει τη διάλυση της ευρωζώνης με τις κοινωνικές εκρήξεις των λαών και αν υποχρεωθεί να πληρώσει η ίδια το κόστος του ευρώ, τότε που θα έχει επισωρεύσει το μίσος των κατακτημένων, η Τρίτη Ήττα της θα είναι γεγονός.

Η Ε.Ε. και το ευρώ καταδικάζουν την Ελλάδα

Μέσα στην Ε.Ε. και στο ευρώ η Ελλάδα έχει καταδικασθεί σε οικονομικό θάνατο και κοινωνική αποσύνθεση. Καταστράφηκε η παραγωγική της βάση και υποχρεώνεται να δανείζεται στο διηνεκές. →

Η υπαγωγή της στην τρόικα και η κατοχή που επιβλήθηκε σηματοδοτούν δρόμο χωρίς επιστροφή. Τα δάνεια της τρόικας είναι αδύνατο να εξοφληθούν ποτέ με ύφεση 5-7% και επιτόκια 5% έως 6%. Χαρακτηριστικό είναι ότι **φέτος από τα 170 δις. ευρώ των συνολικών εξόδων του κράτους, τα 149 δις. ευρώ θα πάνε στους τοκογλύφους και στις τράπεζες και μόλις τα 21 δις. ευρώ θα πάνε για τις καθαρές κρατικές δαπάνες!**

Η αντίσταση του ελληνικού λαού, μετά την επιβολή των μνημονίων, εκφράστηκε πολιτικά στις ελληνικές εκλογές της 6^{ης} Μαΐου και της 17^{ης} Ιουνίου, με την καταψήφιση των μνημονιακών και των υποστηρικτών τους, που «ανακαλύπτουν» πλέον ότι η εφαρμογή των μνημονίων δεν οδηγεί πουθενά.

Μνημονιακοί-αντιμνημονιακοί

Η αντίθεση ευρώ-δολαρίου εκφράστηκε πολιτικά στη χώρα μας με την αντίστοιχη αντίθεση μνημονιακών (κυρίως ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ)-αντιμνημονιακών (κυρίως από ΣΥΡΙΖΑ, Ανεξ Έλληνες) κι όχι με το ευρώ-δραχμή, επειδή οι ΗΠΑ δε θέλουν τη διάλυση της ευρωζώνης, για να μη γίνει παγκόσμιο τραπεζικό κραχ. Το «ευρώ ή δραχμή» κανείς απ' αυτούς δεν το υιοθετούσε, ούτε και το ΚΚΕ περιέργως(:). Το πραγματικό δίλημμα «κατοχή ή απελευθέρωση» που θα προέβαλε το ΑΣΚΕ, αν κατέβαινε στις εκλογές, δεν το εξέφρασε κανείς απ' αυτούς.

Όμως το δίλημμα «ευρώ ή δραχμή» παγίδευσε μεγάλο μέρος ψηφοφόρων στα μνημονιακά κόμματα, που, λόγω του εκλογικού νόμου, σχημάτισαν ήδη κυβέρνηση, προς ανακούφιση, έστω και πρόσκαιρη, της Γερμανίας και της Ε.Ε.

Η νέα μνημονιακή κυβέρνηση δείχνει ότι επιδιώκει «επαναδιαπραγμάτευση», για να μείνει η χώρα μας στα δεσμά του ευρώ. Ακόμη κι αν αλλάξει κάποιους δευτερεύοντες όρους, που κι αυτό είναι αμφίβολο αν θα το επιτρέψουν η Γερμανία και η Ε.Ε., η πορεία δεν αναστρέφεται, επειδή ο πυρήνας των μνημονίων είναι η συνεχής λιτότητα και η ύφεση, με στόχο τα τιμαλφή της χώρας, που εποφθαμιούν τα ξένα αρπακτικά. Ο ελληνικός λαός πολύ γρήγορα θα τα διαπιστώσει όλ' αυτά.

Στόχος τους είναι οι «μεταρρυθμίσεις», δηλ. ο εργατικός μεσαίωνας, με την κατάργηση του εργατικού δικαίου και το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας και των δημόσιων επιχειρήσεων, αφού θα έχουν απαξιωθεί. Έχουν πλέον και τον κατάλληλο υπουργό, αυτόν που, αφού απαξίωσε την Ολυμπιακή, την ξεπούλησε, κατ' εντολήν της Ε.Ε., «μπιρ παρά» και φόρτωσε στον ελληνικό λαό τις ζημιές της. Για την πιστή τήρηση των

μνημονίων, πριν ακόμη σχηματισθεί κυβέρνηση, οι τραπεζίτες και οι ξένοι έσπευσαν να ορίσουν το νέο Παπαδήμο τους στο Υπουργείο Οικονομικών, άσχετα αν για αδιευκρίνιστους, ακόμη, λόγους αυτός παραιτήθηκε. Ο αντικαταστάτης του είναι των ίδιων προδιαγραφών, δηλ. σημιτικός «εκσυγχρονιστής», τραπεζίτης, συνεργάτης του ΣΕΒ, νεοφιλελεύθερος και διαπρύσιος υμνητής των μνημονίων. Έχει δηλ. όλα τα προσόντα.

Η μείωση των εισοδημάτων, η υπερφορολόγηση, η αύξηση της ανεργίας, τα λουκέτα μειώνουν δραματικά τα δημόσια έσοδα και τις ασφαλιστικές εισφορές και αυξάνουν τα έξοδα με τις «τρύπες» των ασφαλιστικών ταμείων και των επιδομάτων ανεργίας. Το κράτος έχει κηρύξει εσωτερική στάση πληρωμών, εκτός των μισθών του δημοσίου και των συντάξεων. Η ουσιαστική χρεοκοπία των τραπεζών με τη συνεχή διαρροή κεφαλαίων διαψεύδει τα περί ανάπτυξης και επενδύσεων που ψελλίζουν οι μνημονιακοί. **Θα φθάσει σύντομα η ώρα που η δραχμή θα μοιάζει με λύτρωση.**

Η δραχμή στην Ε.Ε

Η εφαρμογή μνημονίων παλαιών ή νέων, που συνεπάγεται έτσι κι αλλιώς η πρόσδεση της χώρας στο ευρώ, από ευρωπαϊστές μνημονιακούς ή αντιμνημονιακούς, προκαλεί την προϊούσα αδυναμία πληρωμής από το δημόσιο των υποχρεώσεων του. Αυτό οδηγεί ολοταχώς στη δραχμή με τους χειρότερους όρους, δηλ. μέσα στην Ε.Ε. και πιθανόν λεηλατημένο το δημόσιο πλούτο. Τότε, ακόμη κι αν κηρύξουμε στάση πληρωμών, δηλ. αν δεν πληρώνουμε τα τοκοχρεωλύσια των δανείων, δε θα μπορεί να εμποδιστεί η φυγή κεφαλαίων από τις τράπεζες, λόγω των κανόνων της ελεύθερης διακίνησης κεφαλαίων και αγαθών. Έτσι, παρόλο που το δημόσιο θα μπορεί να πληρώνει σε δραχμές τις εσωτερικές του υποχρεώσεις, δε θα υπάρχουν ιδιωτικά κεφάλαια για την ανάπτυξη της παραγωγής, ούτε θα επιτρέπει η Ε.Ε τη χρηματοδότηση της παραγωγής από το δημόσιο. Έτσι, σε συνδυασμό με την ελεύθερη εισαγωγή αγαθών, έστω κι αν τα εισαγόμενα θα είναι ακριβότερα λόγω μιας αναπόφευκτης υποτίμησης της δραχμής, η Ελλάδα θα παραμείνει ελλειμματική, καταδικασμένη να μην παράγει και να δανείζεται. **Αυτό σε συνθήκες παγκόσμιας οικονομικής κρίσης είναι έγκλημα εκ προμελέτης εις βάρος της πατρίδας μας και του ελληνικού λαού.**

Η απελευθέρωση

Η χώρα μας, για να επιβιώσει και να προοδεύσει, ακόμη και σε συνθήκες παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, πρέπει να σπάσει τα δεσμά της σημερινής κατοχής, αποχωρώντας από την Ε.Ε. και τους άλλους →

λεόντειους οργανισμούς, αφού επαναφέρει το εθνικό της νόμισμα, για ν' αναπτύξει την παραγωγή της ελεύθερα, σύμφωνα με τα δικά της συμφέροντα, και να συνάψει εμπορικές και οικονομικές σχέσεις με όλους, ακόμη και με την Ε.Ε., εφόσον δε θα έχει διαλυθεί, στη βάση του αμοιβαίου οφέλους. Πρέπει να αποφασίζουμε εμείς για τη χώρα μας, έτσι

ώστε να επανακτήσουμε ως λαός την ικανότητα να σταθούμε όρθιοι, ικανοί να ζήσουμε παράγοντας, ν' αποκτήσουμε αυτοπεποίθηση και αξίες, για να επανενώσουμε την κοινωνία, που σήμερα έχει διαλυθεί. (Αναλυτικά οι θέσεις του ΑΣΚΕ στην ιστοσελίδα μας στα Επίκαιρα Κείμενα «Για μια στρατηγική αποχώρηση από την Ε.Ε.»)

ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΑΥΤΟΥΣΙΟ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Θέλουν να πουλήσουν σχεδόν τα πάντα, έστω κι αν δεν προβλέπεται στο μνημόνιο. Ακόμη και το νερό, που είναι μονοπωλιακό αγαθό συνδεδεμένο με τη δημόσια υγεία. Όπου ιδιωτικοποιήθηκε το νερό επιβλήθηκαν τεράστιες αυξήσεις στην τιμή, απέκλεισαν μεγάλο μέρος του πληθυσμού από την πρόσβαση σε υγιεινό νερό και εγκατέλειψαν τα δίκτυα ασυντήρητα. Πολλές χώρες, όπως η Γαλλία και η Ιταλία, επανέφεραν τις εταιρείες υδάτων στο δημόσιο.

Οι μειώσεις των μισθών

Ο πρωθυπουργός δεν αναφέρθηκε καν στο θέμα της περαιτέρω μείωσης των μισθών στον ιδιωτικό τομέα, που ζητούν επιτακτικά ο φον Ράιχενμπαχ και η τρόικα, με πρόσχημα την ανταγωνιστικότητα, και που έχει προκαλέσει, πέραν της ανθρώπινης δυστυχίας, τεράστιες «μαύρες τρύπες» στα δημόσια έσο-

δα και στα ασφαλιστικά ταμεία καθώς και αύξηση της ανεργίας και των λουκέτων. Ο πρωθυπουργός δε θα το θεώρησε σοβαρό για ν' ασχοληθεί.

Λαθρομετανάστευση και λαθρομετανάστες παρέπεμφθησαν σε «προσεχή κοινοβουλευτικό διάλογο», δηλ. στις ελληνικές καλένδες, προφανώς για να μην ενοχληθούν οι «εταίροι» και το Δουβλίνο ΙΙ, ενισχύοντας έτσι τη Χρυσή Αυγή. Τα υπόλοιπα από τα 9 σημεία των προγραμματικών είτε είναι ευχολόγια είτε απαιτούν τις δόσεις του θανατηφόρου μνημονίου.

Η μνημονιακή συγκυβέρνηση, παρά τα κάποια διαφαινόμενα θετικά στοιχεία για τα εθνικά θέματα, κυρίως από την πλευρά της ΝΔ, δε φαίνεται ότι θα μακροημερεύσει. Οι αντοχές του ελληνικού λαού στις απάνθρωπες μνημονιακές πολιτικές έχουν εξαντληθεί.

Περί Χρυσής Αυγής και άλλων τινών

Στο απεργιακό φύλλο της «Ελευθεροτυπίας» της 23-6-12 υπήρχε μια ανάλυση για τη Χρυσή Αυγή του Σεραφείμ Σεφεριάδη, επίκουρου καθηγητή Πολιτικών Επιστημών της Παντείου, ειδικού, όπως χαρακτηρίζεται, σε θέματα «συγκρουσιακής πολιτικής και κοινωνικών κινημάτων»!

«Μια μεγάλη μερίδα πολιτών, που δεν καταφέρνει να προσεγγίσει το ριζοσπαστικό αριστερό λόγο, πέφτει θύμα αυτής της οπτικής». Δηλ., κατά τον κύριο καθηγητή, οι πολίτες έχουν δύο επιλογές: ή να είναι οπαδοί του ριζοσπαστικού αριστερού λόγου ή θύματα της Χρυσής Αυγής. Άλλη επιλογή δεν υπάρχει. Προφανώς είναι ένθερμος θιασώτης της ευρωπαϊκής προοπτικής και νομέας ευρωπαϊκών προγραμμάτων και δε θέλει να πει τους πραγματικούς λόγους της ανόδου της Χρυσής Αυγής: την κατοχή και τον ανθρώπινο πόνο (που έφεραν τα μνημόνια), την πυριτιδαποθήκη των λαθρομεταναστών (που συντηρεί το Δουβλίνο ΙΙ). Αν έκανε τον κόπο να διαβάσει ιστορικά ανάλογα, θα διαπίστωνε ότι η άνοδος του φασισμού συνδέεται κατά κανόνα με μεγάλες οικονομικές και κοινωνικές κρίσεις. Επιπλέον η κοινοβουλευτική παρουσία ενός αντιμνημονιακού νεοναζιστικού κόμματος είναι πολύ βολική για το σύστημα, επειδή μεταθέτει το πραγματικό πρόβλημα «κατοχή ή απελευθέρωση»

στο ψευτοδίλημμα «δημοκρατία ή φασισμός», κι όποιος είναι εναντίον των μνημονίων και της ανεξέλεγκτης λαθρομετανάστευσης κινδυνεύει να χαρακτηριστεί φασίστας.

Και συνεχίζει ο κ. καθηγητής: «*Όσotόσο αυτοί οι ψηφοφόροι δε μπορούν να θεωρούνται νεοναζί ... είναι σαφές ότι η επιρροή της Χρυσής Αυγής όπου ψηφίζουν αστυνομικοί είναι πολύ υψηλή και αποτελεί κοινό μυστικό*». Δηλ. απονέμει έμμεσα τον «τίτλο» του νεοναζί μόνο στους αστυνομικούς, που είναι κι αυτοί χαμηλά αμειβόμενοι εργαζόμενοι, διαχωρίζοντάς τους από τους άλλους πολίτες-ψηφοφόρους της Χρυσής Αυγής. Συνιστά, στις περιοχές όπου η Χρυσή Αυγή παίρνει μεγάλα ποσοστά, οι ίδιοι οι κάτοικοι να περιφρουρούν τις γειτονίες από το φασισμό. Τέτοιες διχαστικές αντιλήψεις οδήγησαν τη χώρα και το λαό σε περιπέτειες, προς όφελος ξένων προστατών και των ντόπιων υποτακτικών τους. Έτσι και τώρα γι' αυτούς το ιδεολόγημα της ... Αγίας Γερμανικής Ευρώπης υπερτερεί της έννοιας της πατρίδας και του λαού.

Μια πραγματική αριστερά θα πρέπει να ενώνει τον ελληνικό λαό κατά της κατοχής. «Ο λαός ενωμένος είναι δυνατός, χωρισμένος είναι αδύναμος» (Niccolò Machiavelli). Ο κ. καθηγητής και οι όμοιοί του επιχειρούν το αντίθετο, αποστρεφόμενοι ο,τιδήποτε στηρίζει το έθνος και την πατρίδα.

ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ 17^{ης} ΙΟΥΝΙΟΥ 2012

Το βράδυ των εκλογών το ΑΣΚΕ πήρε θέση για το αποτέλεσμα με την παρακάτω ανακοίνωση:

«Οι σημερινές εκλογές διεξήχθησαν υπό καθεστώς πρωτοφανούς τρομοκρατίας, με τον ελληνικό λαό να έχει βομβαρδιστεί επί εβδομάδες για την καταστροφή που δήθεν θα έρθει, εάν εκφράσει ελεύθερα τη βούλησή του για τα μνημόνια και τη γενικότερη πολιτική που μας οδήγησε στην εξαθλίωση. Πρωτοφανής ήταν και η επέμβαση των ξένων, οι οποίοι θυμήθηκαν το ναζιστικό και αποικιοκρατικό τους παρελθόν και εξάντλησαν όλα τα μέσα για να διαμορφώσουν αποτέλεσμα της αρεσκείας τους.

Τα παραπάνω φόβισαν ένα μέρος των ψηφοφόρων, εν τούτοις η πλειοψηφία για δεύτερη φορά μέσα σε 1,5 μήνα απάντησε μ' ένα υπερήφανο ΟΧΙ στους ξένους δυνάστες-τοκογλύφους, στα εντόπια όργανά τους, στα μνημόνια τους και στη γενικότερη πολιτική τους. Το εκλογικό σύστημα, όμως, μετέτρεψε για άλλη μια φορά την μειοψηφία της κάλπης σε πλειοψηφία στη Βουλή, πολιτικά και ηθικά μη νομιμοποιημένη.

Οι πολιτικές δυνάμεις του μνημονίου, παρά τις αστείες αρχικές δυστροπίες κάποιων, τελικά θα συνεργαστούν, για να εξυπηρετήσουν από κοινού τα συμφέροντα των ξένων προστατών τους, με περαιτέρω εξαθλίωση του ελληνικού λαού και μεγάλους κινδύνους για την πατρίδα μας. Η συνεργασία τους αυτή δε θα μακροημερεύσει, γιατί θα καταρρεύσει κάτω από την αυξανόμενη λαϊκή οργή.

Στην προεκλογική περίοδο κυριάρχησε το ψευτοδίλημμα «ευρώ ή δραχμή», με τους μνημονιακούς να δίνουν όρκο στο ευρώ, ενώ τα μνημόνια που εφαρμόζουν οδηγούν με βεβαιότητα τη χώρα προς τη δραχμή. Το εθνικό μας νόμισμα θα ήταν ένα πολύτιμο εργαλείο στα χέρια μιας οποιασδήποτε κυβέρνησης που θα υπηρετούσε τα συμφέροντα της Ελλάδας, θα επανέλθει όμως με τις χειρότερες συνθήκες και θα χάσει το μεγαλύτερο μέρος του ρόλου του, εάν έχουμε μια κυβέρνηση που θα υπηρετεί ένα ξένο νόμισμα, το γερμανικό ευρώ, και όποια συμφέροντα βρίσκονται πίσω από αυτό.

Αντί, λοιπόν, για το ψευτοδίλημμα «ευρώ ή δραχμή», τίθεται το πραγματικό δίλημμα, που δεν είναι άλλο από το «κατοχή ή απελευθέρωση». Το ΑΣΚΕ, που δεν είχε τα οικονομικά μέσα για να συμμετάσχει στις εκλογές, συνεχίζει τον αγώνα του, μαζί με κάθε συλλογικότητα και κάθε πολίτη που κινούνται στη γραμμή της απελευθέρωσης, για μια Ελλάδα ανεξάρτητη, που δε θα είναι πια μέλος της Ε.Ε. και κανενός λεόντειου οργανισμού, που θα αξιοποιεί τις τεράστιες δυνατότητές της για την ανάπτυξή της, που

θα θέσει την παραγωγή και τα προϊόντα της κάτω από κοινωνικό έλεγχο, που θα προασπίζει την εθνική της κυριαρχία και την ακεραιότητά της, που δε θα επιτρέπει την παραμονή παράνομων μεταναστών (πλην των πραγματικών πολιτικών προσφύγων), που θα εμβαθύνει και θα διευρύνει τους δημοκρατικούς της θεσμούς, που θα προασπίζει και θα αναπτύσσει τον πολιτισμό της.»

Η προπαγάνδα των μνημονιακών, κατά τα γκεμπελικά πρότυπα, διαθέτοντας την αποκλειστικότητα των συστημικών ΜΜΕ, επιστράτευσε επιχειρήματα, που δεν αντέχουν, αλλά η απουσία αντίλογου τα έκανε εν μέρει αποτελεσματικά: ότι δήθεν η καταγγελία του μνημονίου και συνεπαγόμενη επιστροφή στη δραχμή θα καταδίκαζαν τους ανέργους να μη βρουν ποτέ δουλειά, θα καταργούσε την κοινωνική πρόνοια, θα εκμηδένιζε μισθούς και συντάξεις, θα επέτρεπε τη μεταφορά ελληνικών επιχειρήσεων στη Βουλγαρία και τα Σκόπια, θα έδιωχνε τις καταθέσεις προς τις ξένες τράπεζες κ.λπ., δηλ. μας απειλούσαν ότι θα υποστούμε αυτά που ήδη υφιστάμεθα με το ευρώ και τα μνημόνια του.

Εκτός, όμως, από τις άδικες επιθέσεις, μεγάλο μέρος των ψηφοφόρων δεν ήθελε την πρωτιά του ΣΥΡΙΖΑ, λόγω των θέσεών του σε άλλα θέματα, που τα θεώρησε μείζονα. Η Εκκλησία, π.χ., ενώ έχει ταχθεί με μαχητικά κείμενα κατά του μνημονίου, έδωσε γραμμή για Ν.Δ., γιατί αισθάνθηκε ότι με το ΣΥΡΙΖΑ απειλείται. Το συμπέρασμα απ' όλα τα παραπάνω είναι ότι η αντίθεση του ελληνικού λαού προς το μνημόνιο είναι πολύ μεγαλύτερη από αυτήν που καταγράφουν τα εκλογικά αποτελέσματα.

Αρνητικό είναι ότι αυτή η αντίθεση εκφράστηκε κυρίως με την ψήφο σε κόμματα που υποστηρίζουν την παραμονή στην Ε.Ε. και το ευρώ ή δηλώνουν αντιμνημονιακά χωρίς να είναι ή, το χειρότερο, με την ψήφο στους ναζί. Γι' αυτό η αξία του μηνύματος που έστειλε ο λαός μειώνεται, αλλά φυσικά δεν ακυρώνεται.

Τελικά το εκλογικό αποτέλεσμα εκφράζει ένα μερικό συμβιβασμό ανάμεσα στις δυνάμεις του ευρώ και τις δυνάμεις του δολαρίου (βλ. άλλο άρθρο), με τις πρώτες να σχηματίζουν την κυβέρνηση που σχεδίασαν και τις δεύτερες να αποτελούν μια ισχυρή αντιπολίτευση, έτοιμη να δημιουργήσει προσκόμματα στο ευρώ και να διεκδικήσει την εξουσία κάποια στιγμή.

Για το κυβερνητικό σχήμα που προωθήθηκε από τις δυνάμεις του ευρώ γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Ε». Κάναμε επίσης κάποιες διαπιστώσεις και προβλέψεις για τα κόμματα, που επιβεβαιώθηκαν. →

Ας μην τα επαναλάβουμε. Συμπληρωματικά ας αναφέρουμε τα εξής:

Η νίκη της Ν.Δ. είναι μια πύρρειος νίκη. Η προεκλογική της προπαγάνδα ήταν αρνητική και στηρίχθηκε σε ψευτοδιλήμματα. Τώρα καλείται ν' αντιμετωπίσει τα πραγματικά προβλήματα, με τους ξένους δυνάστες-προστάτες της να μη φαίνονται διατεθειμένοι ν' αποδεχθούν ουσιαστικές ελαφρύνσεις στο μνημόνιο. Έτσι ο Α. Σαμαράς θα εκτεθεί ανεπανόρθωτα απέναντι στους ψηφοφόρους του και πολύ γρήγορα θα πάρει το δρόμο του ΓΑΠ. Λαϊκή υποστήριξη δεν έχει πλέον, μετά την κωλοτούμπα του φθινοπώρου 2011, στηρίζεται μόνο στους μηχανισμούς του συστήματος και οι βαρόνοι (Ντόρα, Αβραμόπουλος, Δήμας, Βορίδης κ.ά.) τον υπονομεύουν και καιροφυλακτούν. Κάποιοι δε δίστασαν να ισχυριστούν ότι δεν πρέπει να είναι πρωθυπουργός ο Σαμαράς, επειδή η κυβέρνηση θα είναι συμμαχική!

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι το πιο ευχαριστημένο κόμμα. Πενταπλασίασε το εκλογικό του ποσοστό, απέκτησε μια τεράστια Κοινοβουλευτική Ομάδα, αναδείχθηκε αξιωματική αντιπολίτευση (με όλα τα προνόμια που αυτό συνεπάγεται), κυριάρχησε στο χώρο της αριστεράς (τα μέλη του ανάπνευσαν από την καταπίεση που τους ασκούσε επί 40 χρόνια και μέχρι τώρα το ΚΚΕ) και, το κυριότερο, δεν έγιναν κυβέρνηση. Όχι τόσο γιατί δεν ήταν έτοιμοι να κυβερνήσουν, όσο γιατί άλλοι θα συνεχίσουν να χρεώνονται τις συνέπειες της παραμονής μας στην Ε.Ε. και οι ίδιοι θα μπορούν να ασκούν μια εύκολη και αποδοτική αντιπολίτευση, χωρίς να αποδεικνύεται στην πράξη το αδιέξοδο της γραμμής τους. Οπότε, τα δύσκολα αναβάλλονται για αργότερα.

Το ΠΑΣΟΚ διατήρησε το σύνολο σχεδόν της εκλογικής του δύναμης, γιατί θα έπαιρνε μέρος και στη νέα κυβέρνηση, έστω ως δεύτερος εταίρος, άρα ο μοναδικός συνεκτικός ιστός, η εξουσία, εξακολουθεί να υπάρχει. Τα εσωκομματικά προβλήματα, όμως, παραμένουν τεράστια. Ο Βενιζέλος δε θέλει να είναι αντιπρόεδρος, όπως του ζητάει ο Σαμαράς, ούτε θέλει να βάλει πρωτοκλασάτα στελέχη στην κυβέρνηση, για να αποφύγει περαιτέρω εκλογική φθορά και να αποδυναμώσει όσους είναι έτοιμοι να τον αμφισβητήσουν. Ο Λοβέρδος, ο Χρυσοχοϊδής κ.ά., όμως, δεν μπορούν να δεχθούν ότι δε θα είναι οι αιώνιοι υπουργοί. Ο Βενιζέλος θέλει να φτιάξει ένα κόμμα από την αρχή, ώστε να το ελέγχει, εγχείρημα καθόλου εύκολο. Το πιο δύσκολο πρόβλημα ακούει στο όνομα ΓΑΠ. Ο Σαμαράς έχει πει ότι θα τον κάτσει στο σκαμνί, κάτι που το θέλει και ο Βενιζέλος. Θα δείξει ...

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες του Π. Καμμένου έχασαν το ¼ της δύναμής τους, όμως και το 7,5% που διατήρησαν είναι επιτυχία. Είχαν πρόβλημα γραμμής, γιατί δεν έκαναν σαφές ποιο κυβερνητικό σχήμα επεδίωκαν. Αν πρότειναν συνεργασία με τη Ν.Δ., θα έχαναν τους αντιμνημονιακούς, άρα και το λόγο ύπαρξής τους. Αν πρότειναν συνεργασία με το ΣΥΡΙΖΑ, θα έχαναν ψηφοφόρους ευαίσθητους στα εθνικά θέματα, θρησκευόμενους και συντηρητικούς. Τελικά φάνηκε ότι μάλλον προσανατολίζεται σε μια ψήφο ανοχής προς το ΣΥΡΙΖΑ, με τους Ανεξάρτητους να μη συμμετέχουν στην κυβέρνηση. Αλλά ο πολύς ο κόσμος θέλει να ανήκει σ' ένα κόμμα που ασκεί ή, έστω, διεκδικεί την εξουσία. Οπότε ο Π. Καμμένος έχει ένα σοβαρό πρόβλημα να λύσει. Αν δεν ...

Η ΔΗΜΑΡ ήταν το μόνο κόμμα που σίγουρα θα έπαιρνε μέρος στην κυβέρνηση, ακόμη και στη λιγότερο πιθανή περίπτωση της πρωτιάς του ΣΥΡΙΖΑ. Αφού καθιερώθηκε στις προηγούμενες εκλογές με τις προφανέστατα κατασκευασμένες δημοσκοπήσεις που αρχικά της έδιναν 18%(!!), τώρα έπρεπε να συγκρατήσει τις δυνάμεις της, για να παίξει τον κυβερνητικό της ρόλο. Έτσι θυσιάστηκαν οι ιδεολογικά συγγενείς, συμπρωταγωνιστές της εθνικής μειοδοσίας, **οι Οικολόγοι-Πράσινοι**, για να αναπληρώσουν τις απώλειες αριστερών ψηφοφόρων, που τους είναι αδιανόητος ο συνεταιρισμός με το Βορίδη και τον Πλεύρη. Τα σοβαρά προβλήματα του Φ. Κουβέλη είναι πώς θα ικανοποιήσει το πάθος για εξουσία των στελεχών του και πώς δε θ' αποδειχθεί ότι το κόμμα του είναι μιας χρήσης.

Ο ΛΑΟΣ του Καρατζαφέρη ιδρύθηκε το 2000, για να λειτουργήσει ως δεκανίκι του ΠΑΣΟΚ, όταν το ΠΑΣΟΚ φάνηκε ότι άρχισε να χάνει την εκλογική του δύναμη. Ο ρόλος του ΛΑΟΣ έγινε φανερός ακόμη και στους «απονήρευτους» το 2011, όταν προσπαθούσε να φθείρει με κάθε τρόπο τον αντιμνημονιακό τότε Α. Σαμαρά και τελικά ψήφισε μόνον αυτός και η Ντόρα το πρώτο μνημόνιο. Όταν το ΠΑΣΟΚ καταβαραθρώθηκε και οι ξένοι δυνάστες μας δεν μπορούσαν πλέον να εξυπηρετηθούν με αυτό, τότε έπαψε να έχει ρόλο και ο ΛΑΟΣ. Και ... τετέλεσται.

Το ΚΚΕ υπέστη τις συνέπειες της ιδεολογίας και της πολιτικής του γραμμής, σε βαθμό που δύσκολα μπορούσε να φανταστεί κανείς. Το χειρότερο είναι ότι ούτε τώρα το ΚΚΕ φαίνεται ικανό να βγάλει τα αναγκαία συμπεράσματα. Το κόμμα είναι έτσι δομημένο που δεν μπορεί ν' ανοιχτεί προς την κοινωνία, μπορεί να λειτουργήσει μόνο ως μια μικρή κλειστή ομάδα μέσα σ' αυτήν, χωρίς προοπτική

τώρα πια να ασκήσει ποτέ εξουσία, έστω όπως την άσκησαν τα «αδελφά» κόμματα στην Αν. Ευρώπη, στο όνομα του λαού, στην πραγματικότητα πάνω στο λαό. Ευχόμαστε τουλάχιστον αυτή τη φορά να μην επαληθευτούν οι προβλέψεις μας.

Η Χρυσή Αυγή διατήρησε τις δυνάμεις της, γιατί διατηρήθηκαν και όλες οι συνθήκες που την έφεραν

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ «ΧΟΡΩΔΙΑ»

Βρυξέλες, Ουάσινγκτον, μεγάλες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες και όλα τα κέντρα του σύγχρονου καπιταλισμού έβαλαν τα δυνατά τους κι όλα τα εργαλεία τους, (αρχηγούς κρατών, υπουργούς, πανεπιστημιακούς καθηγητές, προέδρους διεθνών οργανισμών, οικονομικούς αναλυτές και γερμανικές κυρίως εφημερίδες-φυλλάδες), για να νουθετήσουν, καθοδηγήσουν, εκφοβίσουν, εκβιάσουν τους Έλληνες ψηφοφόρους. Δυστυχώς εν μέρει το πέτυχαν. Ο Βρετανός υπουργός οικονομικών Τζορτζ Όσμπορν απειλούσε με τη θυσία «μιας» χώρας προς παραδειγματισμό, αν αυτή δεν πειθαρχούσε... Ο Γάλλος πρόεδρος Ολάντ αρνήθηκε να συναντήσει τον Τσίπρα κι έστειλε πρόσκληση στο ... Βενιζέλο, γιατί «η Ελλάδα πρέπει να τηρήσει τις δεσμεύσεις της και να αναπτυχθεί».

Ο Ισπανός πρωθυπουργός Ραχόι δήλωσε ότι η Ελλάδα πρέπει να παραμείνει στην ευρωζώνη και να εκπληρώσει τις δεσμεύσεις της. (Ήξερε γιατί...) Η Μέρκελ αντιμετώπισε με περιφρόνηση και Τσίπρα και Σαμαρά. Τον πρώτο ως ανατρεπτικό, το δεύτερο ως ανίκανο, αλλά έτοιμο να συνεργαστεί υπό τους δικούς της φυσικά όρους. Σε κάθε περίπτωση τόνιζε την υποχρέωση για τήρηση κατά γράμμα των συμφωνιών και του μνημονίου (έχει και κάποιες υπογραφές στο συρτάρι της), γιατί αυτοί που δεν τηρούν τις συμφωνίες...

Ο ηγέτης των Ευρωπαϊκών Πρασίνων Ντανιέλ Κον – Μπεντίτ είπε ότι «η μονομερής καταγγελία των συμφωνιών, θα προκαλέσει χάος στην Ελλάδα κι αυτό με τη σειρά του θα μπορούσε να οδηγήσει ακόμα και σε στρατιωτική δικτατορία!! Πρότεινε, λοιπόν, μια «διακοσμητική» διόρθωση του μνημονίου κι όχι την ανατροπή του!

Ο Γερμανός Υπουργός Οικονομικών Σόιμπλε, ο Επίτροπος Όλι Ρεν, ο Πρόεδρος της ΕΚΤ Μάριο Ντράγκι, ο Γερμανός Υπουργός Εξωτερικών Βεστερβέλε, ο Ζοζέ Μπαρόζο, ο Βαν Ρομπάι, ο Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ ψεύδονταν συχνά πως δεν υπάρχει κανένα περιθώριο μονομερών ενεργειών και καταγγελίας του μνημονίου, γιατί αυτό θα οδηγούσε άμεσα σε αναστολή της χρηματοδότησης, με ανυπολόγιστες δήθεν συνέπειες στη λειτουργία του κράτους (μισθοί, συντάξεις, κοινωνικές παροχές, κ.λπ.)!

μέχρι εδώ. Όταν το σύστημα κάνει αβίωτο το βίω των πολιτών κι όταν η αριστερά λειτουργεί ως μέρος του συστήματος και περί άλλα τυρβάζει, είναι πολύ εύκολο να λειτουργήσουν οι «δήθεν» και μάλιστα με τρόπο που επιδεινώνει τα προβλήματα και απαξιώνει περαιτέρω το δημοκρατικό πολίτευμα. Ας μην ξεχνούν κάποιοι την ιστορία.

Όλοι αυτοί οι κύριοι και οι κυρίες έχουν το θράσος να παριστάνουν τους υπέρμαχους της δημοκρατίας, των πολιτικών ελευθεριών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και να δίνουν μαθήματα στους λαούς άλλων χωρών! Οι λαοί μπορούν να ψηφίζουν μόνον όταν με την ψήφο τους νομιμοποιούν τα δεσμά τους. Τα δημοψηφίσματα για το ευρωσύνταγμα σταμάτησαν, όταν οι Γάλλοι και οι Ολλανδοί το απέρριψαν και το ευρωσύνταγμα ισχύει κανονικά, παρότι καταψηφίστηκε!! Οι Έλληνες μπορούν να ψηφίζουν, αλλά μόνο κόμματα που είναι υπέρ του μνημονίου!!

Γερμανοί εναντίον ΣΥΡΙΖΑ

Οι γερμανικές φυλλάδες έστρεψαν τα πυρά τους ιδιαίτερα κατά του Τσίπρα, βλέποντας ότι με την πολιτική του αποδυναμώνει το ευρώ υπέρ του δολαρίου. Οι Financial Times Deutschland απήθυσαν «σύσταση στους Έλληνες ψηφοφόρους» να ψηφίσουν ΝΔ, που αποδέχεται τους όρους των διεθνών χρηματοδοτών, ώστε να παραμείνει η χώρα στο ευρώ και να αντισταθούν στο «δημαγωγό Τσίπρα». Η Bild προκλητικά προειδοποίησε στα ελληνικά και στα γερμανικά ότι έχουμε να επιλέξουμε μεταξύ επίπονης σύνεσης και ολοκληρωτικής καταστροφής! Κι ότι, αν δε χρειαζόμασταν τα δισεκατομμύριά τους, θα είχαμε το ελεύθερο να εκλέξουμε όποιον караγκιόζη θα θέλαμε!!

Το Spiegel Online κινδυνολόγησε ότι, αν ο Τσίπρας νικήσει στις εκλογές, η οικονομία απειλείται με οριστική κατάρρευση και η χώρα με έξοδο από το ευρώ.

Με τα μνημόνια και την απώλεια της εθνικής μας κυριαρχίας, που ομολογείται πλέον απ' όλους, η διακυβέρνηση της χώρας έχει περιέλθει στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, στην Ευρωπαϊκή Ένωση και κυρίως στη Λέσχη Μπίλντεμπεργκ. Τα επιπλέον σκληρά μέτρα που θέλουν να μας επιβάλουν (προβλέπουν ότι μέχρι το 2017 το 70% των εργαζομένων θα αδυνατεί να προμηθευτεί τα απαραίτητα!) είναι βέβαιο ότι θα επιφέρουν την πλήρη κοινωνική διάλυση. Πριν είναι αργά οφείλουμε να απελευθερωθούμε, να πάρουμε την τύχη μας στα χέρια μας, γιατί μόνο τότε θα αξιοποιήσουμε τις τεράστιες δυνατότητες ανάπτυξης που διαθέτουμε ως χώρα και ως λαός.